

8. Fra Bestyrelsen for Danmarks Biavler=Forening om, at Bi-
pesten maa blive optaget under „farlige smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene“ og
modarbejdet med dertil passende Midler. (Indbragt den 20de November 1897 af Folke-
tingsmanden for Bornholms Amts 1ste Valgkreds, Blem.)

Foreningen har i de sidst forløbne to Sommere søgt at komme til Klarhed over
Bipestens Udbredelse og den bedste Helbredelsesmaade over for den. I den Anledning
har den oprettet en Station til Undersøgelse af hvg Biungel og ladet foretage talrige For-
søg med forskellige Helbredelsesmidler, og det har under denne Virksomhed vist sig, at
Sygdommen er langt mere udbredt, end man har troet, og i høj Grad til Stade for
Udbyttet af Biavlen her i Landet. Saafernt Biavlerne ikke kunne bringes til at lade de
syge Bifamilier behandle saaledes, at de enten helbredes eller gøres uskadelige, vil den
nævnte sfadelige Virkning af Sygdommen sikkert vokse meget stærkt, og derfor har Biavler-
foreningen paa sit den 11te September 1897 afholdte Delegeretmøde besluttet gennem sin
Bestyrelse at indsende nærværende Andragende til Regering og Rigsdag. Det bemærkes,
at man i Mecklenburg har tillagt denne Sag den Betydning, at der den 19de Juni 1896
er udstedt en særlig Lov om Bipest, hvilken Lov findes optaet i „Tidskrift for Biavl“
for 1896, Side 241. — Danmarks Biavlerforening arbejder stadig af yderste Evne for at
bekæmpe Bipesten og vil gerne udvide denne sin Virksomhed, saafremt den ved forøget
Statstilskud sættes i Stand dertil, men tilstrækkelig Bekæmpelse vil først kunne finde Sted,
naar der her i Landet indføres tvungen Anmeldelse og tvungen Behandling af de syge
Bifamilier.

Udvalget gør ingen Indstilling.

9. Fra Bestyrelserne for Kjøbenhavns Skipperforening, den al-
mindelige Skibsførerforening af 1874 og Kjøbenhavns Navigatorfor-
ening om Forandring i §§ 9 og 11 i Lov om Søneringen af 25de Marts 1892. (Ind-
bragt den 24de November 1897 af Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds,
S. C. Christensen.)

Den Omstændighed, at et nystiftet Dampskibsrederi mentes at ville besætte Fører-
pladserne paa sine til Langfart byggede Skibe med Søofficerer, har foranlediget samtlige
her i Byen i Sagen interesserede maritime Foreninger til at henlede Regerings og Rigs-
dags Opmærksomhed paa den Uretfærdighed, der ved de ovennævnte Bestemmelser i Sø-
næringsloven formentlig er begaaet mod den allerede i Forvejen i Konkurrencen haardt
trykkede private Sømandsstand.

De Fordringer, som i Lovgivningen stilles til den private Sømands Uddannelse,
førend han kan opnaa Ret til at føre Skib, ere ifølge Loven af 25de Marts 1892 en
Søfart af mindst 7 Mar foruden Styrmandsøksamen, som det gerne koster ca. 2 Mars
flittig Læsning at tage. Disse Fordringer maa anses for saavel at være tilstrækkelige
som ikke for strenge. Underledes stiller Forholdet sig over for Søofficerer i Henseende
til at opnaa den nævnte Ret. Unge Mennesker, der ønske at uddanne sig til at blive Sø-
officerer, skulle først have 9 Maaneders Søfart mellem Mandstabet paa et Orlogsskib som
Lærlinge. Disse 9 Maaneders Søfart med Orlogsskibe betragtes som tilstrækkeligt Ekvi-
valent for 18 Maaneders privat Søfart, uagtet endog adskillige af Lærlingene have været
udkommanderede med Panserfibene, hvis hele Fart og Øvelser hovedsagelig indskrænkes
sig til de danske Farvande, og hvorpaa der nærmest kun drives Eksercitsøvelser. Selv de
Lærlinge, der opnaa at komme paa de faa Orlogsskibe, som gaa i overjøist Fart, saa
dog ikke der noget Begreb om de Fordringer, som i den private Skibsfart stilles til Sø-
fartslærlinge. Som Kadetter komme de saa i deres 4 Mars Skolekursus hver Sommer
3 Maaneder paa Togt med Kadetfibet. Paa disse Togter øves Kadetterne ganske vist
saa vidt muligt i praktisk Sømandsskab (Sejlads) som Skolefag og under de ældre Søof-
ficerers Ledelse. Noget selvstændigt Ansvar for Sejlads og Bagt kan man dog selvjøl-